

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

19. února 2009*

Ve věci C-308/07 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 2. července 2007,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, bývalý poslanec Evropského parlamentu, s bydlištěm v Saint-Pierre-d'Irube (Francie), zastoupený D. Rougetem, avocat,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Evropský parlament, zastoupený H. Krückem, C. Karamarcosem a D. Moorem, poté dvěma posledně uvedenými a A. Padowskou, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: francouzština.

SODNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel, soudci,

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. června 2008,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se K. Gorostiaga Atxalandabaso domáhá zrušení usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 24. dubna 2007, Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlament (T-132/06, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, dále jen „napadené usnesení“), kterým Soud zamítl jako zčásti zjevně nepřijatelnou a zčásti zjevně neopodstatněnou jeho žalobu na neplatnost rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 22. března 2006, kterým se

zhodují vady postupu inkasa určitých částek, které navrhovatel obdržel jako úhradu poslaneckých nákladů a příspěvků (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Článek 27 body 3 a 4 pravidel pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu (dále jen „pravidla NPP“) stanoví:

„3. Zjistí-li generální tajemník po konzultaci s kvestory, že byly poslancům [Evropského parlamentu] neoprávněně vyplaceny částky z titulu příspěvků stanovených těmito pravidly, vydá nařízení směřující k inkasu těchto částek od dotčených poslanců.

4. Ve výjimečných případech a na návrh generálního tajemníka podaný po konzultaci s kvestory může předsednictvo v souladu s článkem 73 finančního nařízení a s jeho prováděcími pravidly pověřit generálního tajemníka dočasným pozastavením vyplácení parlamentních příspěvků do doby, než poslanec vrátí částky, které nebyly řádně použity.

Při přijímání rozhodnutí předsednictvo dbá na řádný výkon mandátu poslance a na správný chod orgánu s tím, že dotčeného poslance vyslechne před přijetím takového rozhodnutí.“

- 3 Článek 71 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), zní takto:

„Vlastní zdroje poskytnuté Komisi a veškeré pohledávky identifikované jako jisté, o stanovené pevné částce a splatné musí být zajištěny inkasním příkazem předloženým účetnímu a oznámením o dluhu zaslaným dlužníku, přičemž obojí vypracuje příslušná schvalující osoba.“

- 4 Podle čl. 73 odst. 1 druhého pododstavce finančního nařízení:

„Účetní při vybírání pohledávek Společenství do nich započítá pohledávky dlužníka vůči Společenství, pokud jsou jisté, splatné a stanovené pevnou částkou.“

- 5 Článek 83 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení č. 1605/2002 (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145) stanoví:

„V každém stadiu řízení v případě, že má dlužník vůči Společenství také jistou a splatnou pohledávku o stanovené částce potvrzenou platebním příkazem a poté, co

uvědomí příslušnou schvalující osobu a dlužníka, inkasuje účetní pohledávku započtením.“

- 6 Článek 5 body 3 a 4 vnitřních pravidel provádění rozpočtu Evropského parlamentu přijatých předsednictvem Parlamentu (dále jen „předsednictvo“) dne 27. dubna 2005 stanoví:

„3. Parlament zastoupený svým předsedou jmenuje svým rozhodnutím o přenesení pravomocí generálního tajemníka do funkce pověřené schvalující osoby. Rozhodnutí vzdát se práva inkasovat vzniklou pohledávku a zrušit inkasní příkaz uvedené v čl. 87 odst. 4 písm. a) však musí schválit předseda Parlamentu.

4. Přenesení pravomocí na pověřené schvalující osoby provádí hlavní pověřená schvalující osoba. Další přenesení pravomocí na další pověřené schvalující osoby provádějí pověřené schvalující osoby.“

Skutkové okolnosti sporu

- 7 Navrhovatel je bývalým poslancem Evropského parlamentu, který svůj mandát vykonával v pátém volebním období (1999/2004). Na základě auditu, který se týkal existence dokladů o využití částek, které navrhovatel obdržel jako příspěvky od sekretariátu, konstatoval generální tajemník Parlamentu (dále jen „generální tajemník“) rozhodnutím ze dne 24. února 2004, že uvedenému poslanci byla neoprávněně

vyplacena částka 176 576 eur. Generální tajemník rovněž stanovil částku, která měla být Parlamentu vrácena, na 118 360,18 eur s tím, že navrhovatel již část svého dluhu splatil.

- 8 Stejným rozhodnutím ze dne 24. února 2004 uvedl generální tajemník, že je třeba na základě čl. 16 odst. 2 a čl. 27 odst. 3 pravidel NPP přistoupit k inkasování částky 118 360,18 eur prostřednictvím započtení proti nejméně významným parlamentním příspěvkům na výkon volebního mandátu navrhovatele, tedy část všeobecných příspěvků na náklady a denních příspěvků. Uvedené rozhodnutí dále stanovilo, že v případě skončení poslaneckého mandátu navrhovatele budou zbývající dlužné částky sraženy z překlenovacího příspěvku v souvislosti s ukončením mandátu, jakož i z jakýchkoli dalších plateb, na které má poslanec nárok.
- 9 Dne 20. dubna 2004 podal navrhovatel k Soudu žalobu na neplatnost rozhodnutí ze dne 24. února 2004.
- 10 Rozsudkem ze dne 22. prosince 2005, Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlament (T-146/04, Sb. rozh. s. II-5989, dále jen „rozsudek Gorostiaga“), Soud částečně zrušil rozhodnutí ze dne 24. února 2004.
- 11 Soud nejprve v bodě 84 uvedeného rozsudku uvedl, že rozhodnutí ze dne 24. února 2004 mělo v podstatě dvě části, a sice jednak zjištění generálního tajemníka, že částky

uvedené v napadeném rozhodnutí byly žalobci vyplaceny neoprávněně a že je třeba je inkasovat, a jednak rozhodnutí o inkasu započtením proti příspěvkům, které mají být navrhovateli vyplaceny.

12 Soud dále zamítl všechny žalobní důvody směřující proti první části rozhodnutí ze dne 24. února 2004, tedy žalobní důvody týkající se existence a rozsahu povinnosti navrhovatele vrátit Parlamentu částku uvedenou v daném rozhodnutí.

13 Konečně ohledně druhé části rozhodnutí ze dne 24. února 2004 rozhodl Soud v bodě 97 rozsudku Gorostiaga takto:

„[...] Vzhledem k tomu, že nebylo v pravomoci generálního tajemníka rozhodnout o dotyčném započtení, aniž by k tomu byl pověřen předsednictvem v souladu s řízením upraveným [čl. 27 odst. 4 pravidel NPP], je třeba rozhodnutí [ze dne 24. února 2004] zrušit v rozsahu, v jakém nařizuje takové započtení.“

14 Proti rozsudku Gorostiaga nebyl podán kasační opravný prostředek.

15 Na základě uvedeného rozsudku předsednictvo rozhodnutím ze dne 1. února 2006 v souladu s čl. 27 odst. 4 pravidel NPP pověřilo generálního tajemníka, aby přistoupil k inkasu částek neoprávněně vyplacených navrhovateli.

- 16 Dopisem ze dne 22. března 2006 předal generální tajemník navrhovateli sporné rozhodnutí, které v podstatě převzalo obsah rozhodnutí ze dne 24. února 2004.
- 17 Podle bodu 1 výroku sporného rozhodnutí byl účetní Parlamentu na základě článku 73 finančního nařízení pověřen inkasem částky 118 360,18 eur, kterou navrhovatel Parlamentu dlužil. Body 1 a 2 daného výroku uvádějí, že k inkasu částek neoprávněně vyplacených navrhovateli může dojít započtením proti různým příspěvkům a dalším platbám, na které má navrhovatel nárok.

Řízení před Soudem a napadené usnesení

- 18 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 12. května 2006 podal navrhovatel žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí a uložení náhrady nákladů řízení Parlamentu.
- 19 Na podporu své žaloby navrhovatel uvedl jedenáct žalobních důvodů, které byly všechny Soudem zamítnuty. V následujících bodech budou přezkoumány pouze žalobní důvody, jejichž zamítnutí je v rámci tohoto kasačního opravného prostředku zpochybněno.
- 20 Prvním žalobním důvodem, který vychází z porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, navrhovatel v podstatě tvrdí, že sporné rozhodnutí nemohlo legitimně zhojit vady postupu, který Soud z důvodu nedostatku příslušnosti považoval za protiprávní.

21 V tomto ohledu Soud v bodech 30 a 32 napadeného usnesení rozhodl takto:

„30 [...] [G]enerální tajemník mohl s ohledem na čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, jak je vyložen v bodech 86 až 97 rozsudku Gorostiaga, platně přijmout [sporné] rozhodnutí poté, co jej předsednictvo v souladu s uvedeným ustanovením pověřilo inkasem dotčených částek [...].

[...]

32 Pokud jde o srážku ve výši 40 398,80 eur [...], je pravda, že po rozsudku Gorostiaga ztratila svůj právní základ. Tato okolnost však neměla za následek zánik dluhu žalobce vůči Parlamentu dosahujícího 118 360,18 eur, neboť otázka, zda tento dluh mohl být částečně vyrovnán započtením [...] je otázkou jinou. [...]"

22 V důsledku toho Soud první žalobní důvod uplatněný navrhovatelem na podporu jeho žaloby zamítl jako zjevně neopodstatněný.

23 Třetím žalobním důvodem se navrhovatel dovolával případu vyšší moci, aby vysvětlil nemožnost předložení dokladů pro některé své výdaje.

24 Soud tento důvod odmítl jako zjevně nepřipustný, neboť zpochybňoval existenci překážky věci rozsouzené založené rozsudkem Gorostiaga (body 49 až 54 napadeného usnesení). Podle uvedeného rozsudku totiž generální tajemník právem konstatoval, že dotčené částky byly navrhovateli vyplaceny neoprávněně, a musí tedy být vráceny.

25 Konečně, první částí sedmého žalobního důvodu uplatněného na podporu své žaloby navrhovatel namítal, že mu Parlament neoznámil rozhodnutí předsednictva ze dne 1. února 2006. Parlament tak porušil článek 20 svého kodexu řádné správní praxe, přijatého dne 6. září 2001 (dále jen „kodex řádné praxe“), který stanoví povinnost písemně oznamovat rozhodnutí, která mají vliv na práva nebo zájmy jednotlivců.

26 Soud tento důvod zamítl a v bodech 72 a 73 napadeného usnesení rozhodl takto:

„72 Ohledně oznámení rozhodnutí předsednictva ze dne 1. února 2006 postačí uvést, že se nejedná o konečné rozhodnutí nepříznivě zasahující do právního postavení žalobce. [...]

73 Ohledně tvrzení týkajícího se kodexu řádné praxe, postačí poznamenat, že dokument, na který odkazuje žalobce, je pouze usnesením Parlamentu, kterým se mění návrh předložený Evropským veřejným ochráncem práv, a které vyzývá Komisi k předložení legislativního návrhu v tomto ohledu na základě článku 308 ES. Takže bez ohledu na otázku, zda se ustanovení, jako je ustanovení uvedené [v článku 20 uvedeného kodexu] týká také jiných rozhodnutí než rozhodnutí

K návrhu na znovuotevření písemné části řízení

- 29 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 31. října 2007 požádal navrhovatel Soudní dvůr o znovuotevření písemné části řízení. Na podporu této žádosti uplatňuje existenci nové skutečnosti, kterou představoval dopis Parlamentu ze dne 17. října 2007, kterým mu po zamítnutí jeho žaloby před Soudem bylo napadeným usnesením nařízeno zaplatit částku 77 961 eur.
- 30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 42 odst. 2 ve spojení s článkem 118 jednacího řádu nelze nové důvody předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.
- 31 To však není případ projednávané věci. V tomto ohledu postačí konstatovat, že údajná nová skutková okolnost uplatňovaná navrhovatelem nemůže být spojena s žádným důvodem opětovně či dříve vzneseným ze strany navrhovatele v rámci jeho kasačního opravného prostředku. V každém případě je tato skutková okolnost pro účely tohoto rozsudku irelevantní. Parlament se totiž požadavkem na splacení zbývajících dlužných částek uvedeným v dopise ze dne 17. října 2007 omezil na vyvození následků z přijetí napadeného usnesení, které ostatně nebylo předmětem žádného návrhu na předběžná opatření či na odklad vykonatelnosti. Krom toho podle čl. 60 prvního pododstavce statutu Soudního dvora nemá kasační opravný prostředek podaný navrhovatelem vůči takovému usnesení odkladný účinek.

- 32 Za těchto podmínek je třeba žádost navrhovatele směřující ke znovuotevření písemné části řízení zamítnout.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 33 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel vznáší šest důvodů vycházejících zaprvé z porušení práv obhajoby, zásady kontradiktornosti a práva na spravedlivý proces; zadruhé z porušení základního práva na nestranný soud; zatřetí z nesprávného posouzení dosahu rozsudku Gorostiaga; začtvrté ze systematického a automatického odmítnutí ze strany Soudu zohlednit argumenty směřující ke zrušení sporného rozhodnutí; zapáté z odmítnutí ze strany Soudu přezkoumat žalobní důvod vycházející z případu vyšší moci a zašesté a nakonec z odmítnutí ze strany Soudu dbát na dodržování zásady řádné správy.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 34 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že rozhodnutím Soudu rozhodnout o žalobě prostřednictvím usnesení na základě článku 111 jednacího řádu Soudu byl zbaven možnosti odpovědět na argumenty Parlamentu a být vyslechnut. Krom toho tím, že mu dané rozhodnutí nebylo oznámeno před rozhodnutím o věci

prostřednictvím usnesení, jej Soud zbavil možnosti uvedené rozhodnutí napadnout. Soud tedy porušil práva obhajoby, zásadu kontradiktornosti a právo na spravedlivý proces.

- 35 Parlament tvrdí, že Soud článek 111 svého jednacího řádu uplatnil správně a nedopustil se žádného porušení práv obhajoby navrhovatele.

Závěry Soudního dvora

- 36 Je třeba připomenout, jak již Soudní dvůr uvedl, že samo použití řízení stanoveného v článku 111 jednacího řádu Soudu nezasahuje do práva na řádné a účinné soudní řízení, jelikož toto ustanovení se použije pouze ve věcech, ve kterých je Soud zjevně nepříslušný k rozhodnutí o žalobě, nebo je-li žaloba zjevně nepřípustná nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ. Má-li tedy navrhovatel za to, že Soud použil daný článek 111 nesprávně, musí napadnout posouzení podmínek použití uvedeného ustanovení provedené soudem prvního stupně (viz v tomto smyslu usnesení ze dne 3. června 2005, *Killinger v. Německo a další*, C-396/03 P, Sb. rozh. s. I-4967, bod 9).
- 37 V projednávané věci přitom postačí konstatovat, že navrhovatel se omezil na kritizování skutečnosti, že se Soud uchýlil k rozhodnutí prostřednictvím odůvodněného usnesení, aniž by jakkoli poukazoval na podmínky použití uvedeného článku 111 nebo zpochybňoval výklad uvedeného článku provedený Soudem v napadeném usnesení.

- 38 Za těchto podmínek je třeba první důvod uplatněný navrhovatelem na podporu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 39 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje porušení svého práva na nestranný soud, jak je zakotveno v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, která byla vyhlášena v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1). K takovému porušení došlo přidělením věci, v níž bylo vydáno napadené usnesení, kolegiu soudců, kteří již byli součástí kolegia, které rozhodlo o vydání rozsudku Gorostiaga, a to včetně soudců vykonávajících funkci předsedy a soudce zpravodaje. Dodržování zásady nestrannosti přitom předpokládá, že též soudce nemůže rozhodovat, ani ve stejné soudní instanci, o věci, která vychází ze skutkového stavu, který je totožný se skutkovým stavem ve věci, o níž již dříve rozhodl nebo která má s touto věcí dostatečnou spojitost.
- 40 Parlament namítá, že teze navrhovatele postrádá jakýkoli právní základ a nenachází podporu v judikatuře Společenství. Mimoto zdůrazňuje, že věc, v níž bylo vydáno napadené usnesení, se týká hlavně otázky, zda Parlament dostal svým povinností vyplývajícím z rozsudku Gorostiaga. Skutečnost, že o věci rozhodovali stejní soudci, tedy nelze jakkoli kritizovat.

Závěry Soudního dvora

- 41 Právo na spravedlivý proces, které vyplývá zejména z čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je základním právem, které Evropská unie ctí jakožto obecnou zásadu podle čl. 6 odst. 2 EU (rozsudky ze dne 26. června 2007, *Ordre des barreaux francophones et germanophone a další*, C-305/05, Sb. rozh. s. I-5305, bod 29, jakož i ze dne 1. července 2008, *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, C-341/06 P a C-342/06 P, Sb. rozh. s. I-4777, bod 44).
- 42 Toto právo nezbytně znamená přístup všech osob k nezávislému a nestrannému soudu. Proto, jak Soudní dvůr uvedl, je existence záruk ohledně složení soudu samotným základem práva na spravedlivý proces, jehož dodržování má soud Společenství zejména povinnost přezkoumat, pokud je uplatňováno porušení tohoto práva a pokud pochybnost v tomto ohledu není zjevně nepodložená (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, body 46 až 48).
- 43 Avšak z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že okolnost, že soudci, kteří rozhodovali o věci poprvé, jsou členy jiného kolegia, které znovu projednává tutéž věc, nemůže sama o sobě být považována za neslučitelnou s požadavky práva na spravedlivý proces (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, body 58 a 59, a citovaná judikatura Evropského soudu pro lidská práva).
- 44 Konkrétně skutečnost, že jednomu či několika soudcům, kteří jsou členy dvou po sobě následujících kolegií a vykonávají tytéž funkce, jako například funkce předsedy a soudce

zpravodaje, nemá sama o sobě vliv na posouzení dodržení požadavku nestrannosti, jelikož tyto funkce jsou vykonávány v kolegiálním sboru (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, bod 53).

- 45 Takové úvahy platí o to více, jestliže obě kolegia mají postupně rozhodovat nikoli ve stejné věci, což byl případ věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, která se týkala vrácení věci Soudu po zrušení Soudním dvorem rozsudku vydaného v prvním stupni, ale, jako v projednávané věci, ve dvou odlišných věcech vykazujících jistý stupeň pojistosti.
- 46 Krom toho je třeba poznamenat, že existují dva aspekty požadavku nestrannosti. Zaprvé soud musí být subjektivně nestranný, tedy žádný z jeho členů nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, přičemž osobní nestrannost se presumuje, ledaže je prokázán opak. Zadruhé soud musí být objektivně nestranný, tedy musí poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností v tomto ohledu (výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, bod 54, a v tomto smyslu Evropský soud pro lidská práva, rozsudky *Fey v. Rakousko* ze dne 24. února 1993, řada A č. 255-A, s. 12, § 28, *Findlay v. Spojené království* ze dne 25. února 1997, *Sbírka rozsudků a rozhodnutí 1997-I*, s. 281, § 73, jakož i *Forum Maritime SA v. Rumunsko* ze dne 4. října 2007, č. 63610/00 a 38692/05, dosud nezveřejněný ve *Sbírce rozsudků a rozhodnutí*, § 116).
- 47 V projednávané věci je přitom třeba jednak uvést, že navrhovatel, jak mimo jiné potvrdil při jednání, neuplatnil žádný argument, který by zpochybňoval osobní nestrannost členů Soudu.

- 48 Mimoto je třeba připomenout, že navrhovatel nepodal žádný opravný prostředek proti rozsudku Gorostiaga, a ten že mu ostatně částečně vyhověl.
- 49 Krom toho navrhovatel neuplatnil žádnou objektivní skutečnost, která by mohla vyvolat pochybnosti ohledně nestrannosti Soudu. V tomto ohledu se totiž omezil na uplatnění přítomnosti stejných soudců v obou dotčených kolegiích, tedy okolnost, která, jak vyplývá z bodů 43 až 45 tohoto rozsudku, není sama o sobě neslučitelná s požadavky práva na spravedlivý proces.
- 50 Druhý důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu a čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 51 Třetím a čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku, které je třeba přezkoumat společně, navrhovatel v podstatě vytýká Soudu, že neprávem považoval jeho argumenty uplatněné v prvním stupni a zpochybňující legalitu sporného rozhodnutí za zjevně nepřijatelné, neboť přehlížel skutečnost, že rozsudek Gorostiaga založil překážku věci rozsouzené. Po zrušení rozhodnutí ze dne 24. února 2004 uvedeným rozsudkem totiž mělo být dané rozhodnutí v plném rozsahu považováno za neplatné od počátku a vady postupu, který vedl k jeho přijetí, nemohly být zhojeny. Za těchto podmínek je sporné

rozhodnutí novým rozhodnutím a odlišným od rozhodnutí ze dne 24. února 2004, takže všechny žalobní důvody vznesené navrhovatelem proti spornému rozhodnutí měly být Soudem přezkoumány.

- 52 Parlament tato tvrzení odmítá a připomíná, že Soud v rozsudku Gorostiaga rozhodl, že Parlament řádně doložil, že některé parlamentní příspěvky byly navrhovateli vyplaceny neoprávněně. Proto mohly být vady postupu, který vedl k přijetí rozhodnutí ze dne 24. února 2004, platně zhojeny.

Závěry Soudního dvora

- 53 Především je třeba uvést, jak bylo připomenuto v bodě 11 tohoto rozsudku, že rozhodnutí ze dne 24. února 2004 mělo v podstatě dvě části, a sice jednak zjištění, podle kterého částky uvedené v napadeném rozhodnutí byly žalobci vyplaceny neoprávněně a že je třeba je inkasovat, a jednak rozhodnutí o inkasu započtením proti příspěvkům, které mají být navrhovateli vyplaceny.
- 54 Přitom zrušení uvedeného rozhodnutí rozsudkem Gorostiaga se týká pouze druhé části, jak výslovně vyplývá z bodu 169 a z bodu 1 výroku uvedeného rozsudku, neboť soud v prvním stupni měl za to, že generální tajemník neměl pravomoc nařídít inkaso částek, které navrhovatel dlužil, prostřednictvím započtení, aniž by tím byl pověřen

předsednictvem v souladu s postupem stanoveným v čl. 27 odst. 4 pravidel NPP. Naproti tomu všechny žalobní důvody týkající se legality první části rozhodnutí ze dne 24. února 2004 byly Soudem zamítnuty.

- 55 Soud tak zrušil rozhodnutí ze dne 24. února 2004 výhradně v rozsahu, v jakém stanovilo, že vrácení částek, které navrhovatel dlužil, musí být provedeno prostřednictvím započtení, a žalobu ve zbývající části zamítl.
- 56 V rozporu s tím, co tvrdí navrhovatel, nebrání takové částečné zrušení rozhodnutí ze dne 24. února 2004 tomu, aby generální tajemník znovu zahájil inkasní postup poté, co jej předsednictvo k tomu řádně pověřilo v souladu s čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, jak jsou vykládána v rozsudku *Gorostiaga*. Jak totiž soud v prvním stupni správně rozhodl v bodě 30 napadeného usnesení, řízení směřující k nahrazení zrušeného aktu může být zahájeno přesně v okamžiku, kdy je zhojena zjištěná protiprávnost, aniž by nezbytně byly dotčeny přípravné akty (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. listopadu 1998, *Španělsko v. Komise*, C-415/96, Recueil, s. I-6993, body 31 a 32).
- 57 Dále je třeba uvést, že proti rozsudku *Gorostiaga* nebyl podán kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, a že v důsledku toho jeho výrok, stejně jako odůvodnění, které je jeho nezbytnou oporou, se staly konečnými (rozsudek ze dne 1. června 2006, *P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise*, C-442/03 P a C-471/03 P, Sb. rozh. s. I-4845, body 44 a 47 a uvedená judikatura). Otázka neoprávněnosti vyplacení částek, které mají být inkasovány, a povinnosti navrhovatele vrátit je tudíž nemůže být znovu předložena Soudu k přezkumu, aniž by byla pomínuta skutečnost, že rozsudek *Gorostiaga* založil překážku věci rozsouzené.

- 58 Konečně z judikatury Soudního dvora vyplývá, že akt se těší materiální právní moci spojené s předchozím aktem, pokud představuje pouhé a prosté zopakování části daného aktu, která nebyla zrušena (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. února 1965, Barge v. Vysoký úřad, 14/64, Recueil, s. 69, bod 11).
- 59 Za těchto podmínek vzhledem k tomu, že sporné rozhodnutí stanoví přesně stejným zněním jako rozhodnutí ze dne 24. února 2004, že částka 118 360,18 eur byla navrhovateli vyplacena neoprávněně a musí být vrácena, Soud v bodě 53 napadeného usnesení právem rozhodl, že všechny žalobní důvody zpochybňující legalitu sporného rozhodnutí v tomto ohledu musí být odmítnuty jako zjevně nepřijatelné.
- 60 Z toho vyplývá, že třetí a čtvrtý důvod uplatněný navrhovatelem na podporu jeho kasačního opravného prostředku musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 61 Pátým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Soud neprávem nepřezkoumal žalobní důvod vycházející z existence případu vyšší moci z důvodu, že rozhodnutí ze dne 24. února 2004 se těší materiální právní moci rozsudku Gorostiaga.

- 62 Soud měl totiž neprávem za to, že šlo o žalobní důvod již přezkoumaný v rozsudku Gorostiaga, zatímco ve skutečnosti je daný důvod založen na skutkových okolnostech, které nastaly po vydání uvedeného rozsudku, tedy na neexistenci odpovědi španělského ministerstva spravedlnosti na dopis, který mu navrhovatel zaslal dne 15. dubna 2006 za účelem získání kopií účetních dokumentů spojených s výkonem jeho mandátu evropského poslance.
- 63 Parlament uvádí, že Soud v napadeném usnesení provedl správný výklad zásady překážky věci rozsouzené, neboť navrhovatel již v průběhu řízení, v němž byl vydán rozsudek Gorostiaga, uplatnil žalobní důvod s totožnou podstatou a opíral se přitom o totožné argumenty.
- 64 Pokud jde konkrétně o neexistenci odpovědi na uvedený dopis ze dne 15. dubna 2006, Parlament uvádí, že tento argument byl uplatněn před Soudem nikoli v rámci žalobního důvodu vycházejícího z případu vyšší moci, ale na podporu jiného žalobního důvodu, který by zamítnut napadeným usnesením a jehož posouzení navrhovatel v tomto kasačním opravném prostředku nezpochybňuje. V každém případě se jedná o skutečnosti, které nastaly po vydání sporného rozhodnutí, a které jsou tedy irelevantní pro účely jeho zrušení.

Závěry Soudního dvora

- 65 Je třeba jednak uvést, že skutečnosti uplatněné navrhovatelem v řízení v prvním stupni na podporu žalobního důvodu vycházejícího z případu vyšší moci za účelem odůvodnění, proč nemohl předložit určité účetní dokumenty, jsou totožné se skutečnostmi, na kterých se zakládal jeden z důvodů vznesených v žalobě podané proti rozhodnutí ze dne 24. února 2004 a který Soud zamítl v rozsudku Gorostiaga.

- 66 Proto z důvodů uvedených v bodech 57 až 59 tohoto rozsudku mohl Soud v bodech 53 a 54 napadeného usnesení právem rozhodnout, že žalobní důvod směřující ke zrušení a vycházející z případu vyšší moci byl zjevně nepřipustný.
- 67 Pokud jde dále o argument vycházející z neexistence odpovědi španělského ministerstva spravedlnosti na dopis navrhovatele ze dne 15. dubna 2006, postačí konstatovat, že i kdyby tato skutečnost mohla představovat případ vyšší moci ve smyslu judikatury Soudního dvora, jedná se, jak uvedla generální advokátka v bodě 87 stanoviska, o skutečnost, která nastala po přijetí sporného rozhodnutí a která v žádném případě nemůže mít vliv na jeho obsah.
- 68 S ohledem na předcházející úvahy je třeba zamítnout pátý důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 69 Šestým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Soud neprávem odmítl přezkoumat otázku, zda Parlament tím, že navrhovateli neoznámil rozhodnutí předsednictva ze dne 1. února 2006, porušil zásadu řádné správy, jak je uvedena v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a v kodexu řádné správy

praxe. V tomto ohledu připomíná, že nezávisle na samotné existenci uvedených textů je právo na řádnou správu součástí obecných právních zásad, které musí orgány dodržovat.

- 70 Parlament v tomto ohledu uvádí, že Soud se omezil na konstatování, že kodex řádné správní praxe má povahu přípravného aktu a není právně závazný.

Závěry Soudního dvora

- 71 Je třeba předeslat, že šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného čtení napadeného usnesení.

- 72 V řízení v prvním stupni totiž žalobní důvod vznesený navrhovatelem vycházel výhradně z porušení článku 20 kodexu řádné správní praxe, podle kterého orgán jednak dbá na to, aby rozhodnutí dotýkající se práv či zájmů jednotlivců byla písemně oznámena zúčastněným osobám po přijetí dotčeného rozhodnutí, a jednak se zdrží toho, aby sdělil dané rozhodnutí dalším zdrojům, dokud nebyly informovány posledně uvedené osoby.

- 73 Přitom v rozporu s tím, co tvrdí navrhovatel, Soud neopomněl přezkoumat, zda neoznámení rozhodnutí předsednictva ze dne 1. února 2006 vedlo k porušení práv zúčastněné osoby. V bodě 72 napadeného usnesení Soud před rozhodnutím o povaze kodexu řádné správní praxe uvedl, že dané rozhodnutí nebylo konečným rozhodnutím nepříznivě zasahujícím do právního postavení navrhovatele, a že jeho neoznámení tedy

nemohlo poškodit práva posledně jmenovaného, přičemž toto posouzení mimoto není v rámci tohoto kasačního opravného prostředku zpochybňováno.

74 Z toho vyplývá, že šestý důvod kasačního opravného prostředku musí být rovněž zamítnut.

75 Vzhledem k tomu, že žádný ze šesti důvodů vznesených navrhovatelem na podporu kasačního opravného prostředku nemůže být přijat, musí být kasační opravný prostředek zamítnut.

K nákladům řízení

76 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament náhradu nákladů řízení od navrhovatele požadoval a navrhovatel neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Koldovi Gorostiaga Atxalandabasovi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.